

หน่วยเสียงวรรณยุกต์

๑. การหาหน่วยเสียงวรรณยุกต์

จากการหา^๑เทียบเสียง พบว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์มี ๖ หน่วย ดังจะแสดงไว้เห็นดังนี้

๑.	/ha: ¹ /	'หา'		
๒.	/ha: ² /	'สรรพนามบุรุษที่ ๑ ชาย'		
๓.	/ha: ³ /	'หา' (โรค)	/hap ³ /	'หาบ'
๔.	/ha: ⁴ /	'हां' (คำคำ)	/hap ⁴ /	'หาบ'
๕.	/ha: ⁵ /	'ปลาร้า'	/hap ⁵ /	'หับ'
๖.	/ha: ⁶ /	'हां'	/hap ⁶ /	'หับ, บิด'

๒. ชนิดของหน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้ง ๖ หน่วย มีทั้งเสียงสูง กลาง และต่ำ ถ้าพิจารณาตามลักษณะเสียงแล้ว มี ๒ ประเภท คือ หน่วยเสียงคงที่ (Level tones) และหน่วยเสียงขึ้น - ลง (Contour tones)

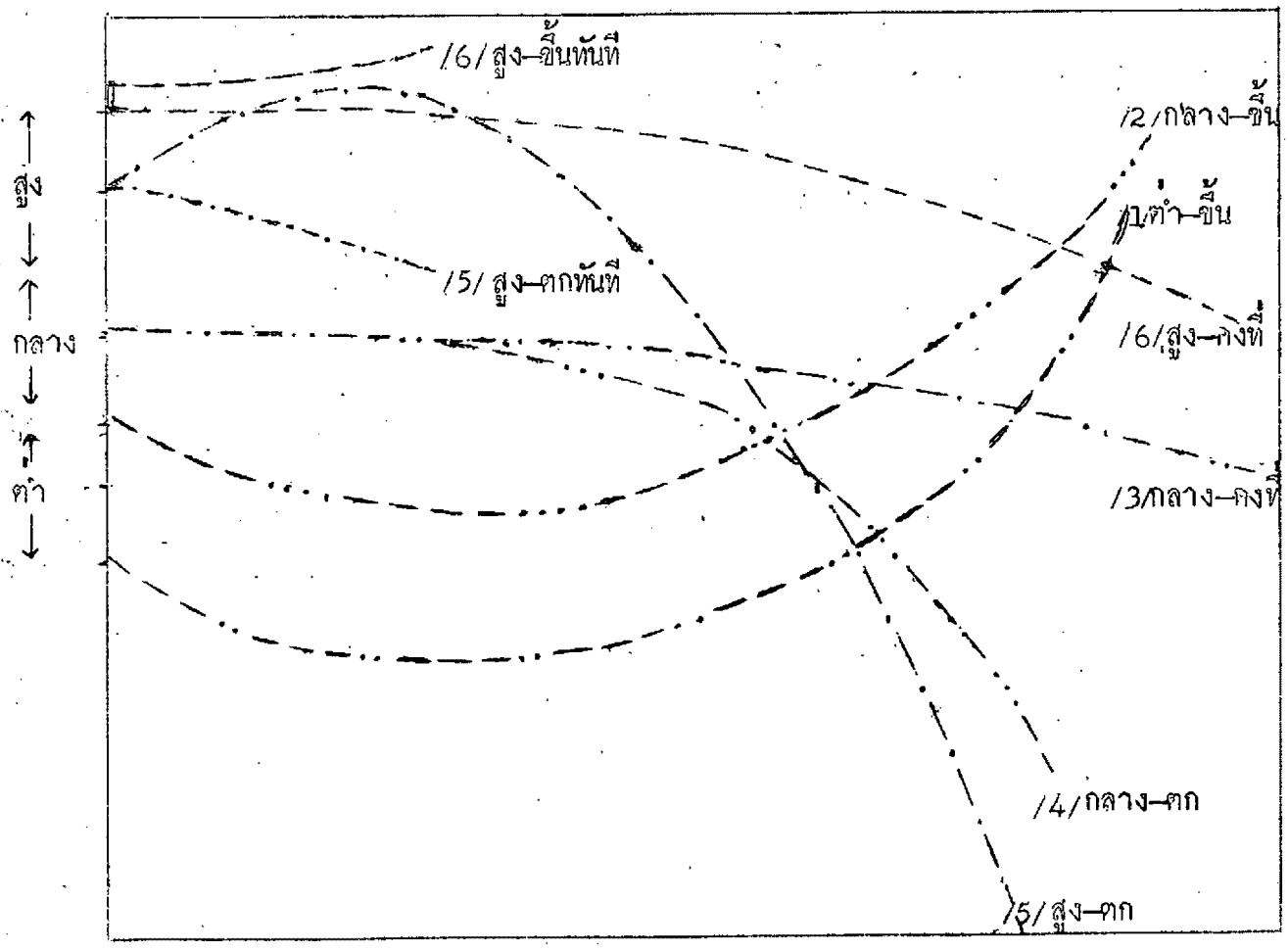
หน่วยเสียงคงที่ มี ๒ หน่วย คือ หน่วยเสียงกลาง - คงที่ และ หน่วยเสียงสูง - คงที่ ซึ่งมี ๒ เสียงย่อย คือ เสียงสูง - คงที่ และเสียงสูง - ขึ้นทันที^๑

^๑ทันที ผู้วิจัยฯ แทนคำว่า "abrupt" หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนระดับขึ้นหรือลงทันที ผิดกับเสียงขึ้น-ลงธรรมดาที่ค่อย ๆ เปลี่ยนระดับไป

หน่วยเสียงขึ้น-ลง มี ๘ หน่วย คือหน่วยเสียงต่ำ-ขึ้น หน่วยเสียงกลาง-ขึ้น
 หน่วยเสียงกลาง-ตก หน่วยเสียงสูง-ตก ซึ่งมี ๒ เสียงย่อย คือ เสียงสูง-ตก และเสียง
 สูง-ตกทันที

ผู้วิจัยได้ทดลองออกเสียงคำที่มีลักษณะต่างกันทั้งในคำในโครงสร้างของพยางค์ และ
 ในคำในหน่วยเสียงพยางค์ของเขา เครื่องบันทึกภาพของคลื่นเสียงแล้ว ภาพของคลื่นเสียง
 ที่ออกมาแสดงลักษณะ เสียงวรรณยุกต์ ดังแผนผังต่อไปนี้

แผนผังที่ ๕ แสดงลักษณะหน่วยเสียงวรรณยุกต์

จากแผนผัง ผู้เขียนกำหนดให้ตัวเลขเรียงลำดับจาก 1 ถึง 6 ใ้แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตามลำดับเสียง สูง - ต่ำควาย ฉะนั้น หน่วยเสียงวรรณยุกต์คงที่จึงได้แก่ หน่วยเสียงที่ ๓ และ ๖ หน่วยเสียงขึ้น - ลง ได้แก่ หน่วยเสียงที่ ๑, ๒, ๔ และ ๕ ซึ่งแต่ละหน่วยเสียงมีลักษณะเสียงต่างกัน ดังนี้

๒.๑ หน่วยเสียงคงที่

๒.๑.๑ หน่วยเสียงที่ ๓ หน่วยเสียงกลาง - คงที่ จุดเริ่มของเสียงนี้อยู่ระดับกลาง เสียงคงระดับเรื่อยไป จนถึงสุดการออกเสียง เช่น

- /kha:n³/ 'ลูกช้าง'
- /co:³/ 'คาโต'
- /po:k³/ 'ปก'

๒.๑.๒ หน่วยเสียงที่ ๖ หน่วยเสียงสูง - คงที่ มี ๒ เสียงย่อย คือ

(ก) เสียงสูง - คงที่ มีจุดเริ่มในระดับสูง ท่อนท้ายเสียงเปลี่ยนระดับต่ำลงเล็กน้อย เช่น

- [ka:⁶] 'กลา'
- [kiaŋ⁶] 'เกลี้ยง'
- [nɯŋ⁶] 'นึ่ง'

(ข) เสียงสูง - ขึ้นทันที จุดเริ่มอยู่ในระดับสูงกว่าเสียงสูง-คงที่เล็กน้อย แล้วเสียงเปลี่ยนระดับสูงขึ้นทันที เช่น

- [ci?⁶] 'ตะ'
- [wat⁶] 'หวัก'
- [lak⁶] 'หลัก'

๒.๒ หน่วยเสียงขึ้น - ลง

หน่วยเสียงขึ้น - ลง มี ๔ หน่วย ได้แก่

๒.๒.๑ หน่วยเสียงที่ ๑ หน่วยเสียงต่ำ - ขึ้น จุดเริ่มของเสียง อยู่ใน
ระดับต่ำสุด เสียงค่อย ๆ สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงสุดการออกเสียง เสียงจะขึ้นสูงเกือบถึง
จุดเริ่มของหน่วยเสียงที่ ๕ เช่น

/na:¹/ 'หนา'

/le:w¹/ 'เหลว'

/tɯ:n¹/ 'คด'

๒.๒.๒ หน่วยเสียงที่ ๒ หน่วยเสียงกลาง - ขึ้น จุดเริ่มของเสียง อยู่
กลาง ๆ คอกลงมาทางต่ำ ต่ำกว่าหน่วยเสียงที่ ๑ และ ๔ เสียงจะค่อย ๆ สูงขึ้น
จนจบการออกเสียง เสียงจะขึ้นสูงประมาณจุดเริ่มของหน่วยเสียงที่ ๖ เช่น

/ma:²/ 'มา'

/wi:²/ 'wick'

/ne:²/ 'แตร'

๒.๒.๓ หน่วยเสียงที่ ๔ หน่วยเสียงกลาง - ตก
จุดเริ่มของเสียงอยู่ระดับกลาง ตำแหน่งเดียวกับหน่วยเสียงที่ ๑ ซึ่งสูงกว่าจุดเริ่ม
ของหน่วยเสียงที่ ๒ เล็กน้อย เสียงจะต่ำลงเรื่อย ๆ จนถึงสุดการออกเสียง
เสียงจะตกลงต่ำกว่าจุดเริ่มของหน่วยเสียงที่ ๑ เช่น

/ti:⁴/ 'ตี'

/lu:⁴/ 'แยง, ทาง'

/tɔ:n⁴/ 'ทายทอย'

๒.๒.๔ หน่วยเสียงที่ ๕ หน่วยเสียงสูง - ตก มี ๒ เสียงย่อย คือ

(ก) เสียงสูง - ตก จุดเริ่มของเสียงนี้อยู่ในระดับสูง เสียง
จะค่อย ๆ ต่ำลงจนถึงสุดการออกเสียง เสียงจะต่ำลงมาก ต่ำกว่าปลายเสียง
ของหน่วยเสียงที่ ๔ เช่น

[fa:⁵] 'ฟ้า'

[pu:⁵] 'ปลัก'

[wɯn⁵] 'เวียง, ทิว'

(ข) เสียงสูง - ตกหนัก จุดเริ่มอยู่ในระดับเดียวกับเสียงสูง - ตก
เมื่อออกเสียงแล้ว เสียงตกลงทันที เช่น

[lak⁵] 'ลัก'

[mɔk⁵] 'เพา ๆ กัน, แค'

[ci⁵] 'ตระหนี่'